

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 82.989 van 20 oktober 1999

A. 70.891/VIII-1345

In zake : **ASEGLIO** Philip,  
rue Saint-Léonard 645  
4000 Luik,

tegen :

**DE POST.**

-----  
**DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,**

Gezien het op 6 september 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Philip ASEGLIO de nietigverklaring vordert van :

- beslissing nr. 228 d.d. 6 mei 1996 van het directiecomité van DE POST, waarbij verzoeker voor de periode van 1 januari 1995 tot 31 december 1995 de vermelding "C" heeft gekregen;
- de impliciete weigering, die volgt uit de eerste bestreden handeling, om hem de vermelding "B" toe te kennen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 13 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 15 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer PARENT, gegradueerde in de rechten, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is ambtenaar bij DE POST. Hij bekleedt de graad van programmeur 1e klasse en is werkzaam bij de dienst Postcheque, afdeling "Informatica, afdeling Netwerken".

2. In 1995 worden twee ongunstige constatering op zijn persoonskaart vermeld. In de eerste constatering, daterend van 5 juli 1995, wordt verzoeker verweten dat

hij tijdens de eerste zes maanden van het jaar 37 dagen afwezig was, ondanks de nota's die hem werden toegestuurd. De tweede constatering, daterend van 27 oktober 1995, luidt als volgt : "onwettige afwezigheid, aangezien hij niet naar zijn onmiddellijke chef heeft gebeld".

In verband met die tweede constatering heeft verzoeker een formulier "model 9 : verzoek om uitleg" gekregen. Verzoeker heeft geantwoord dat hij het slachtoffer was van een spoorstaking en dat hij, ondanks herhaalde pogingen, er niet in geslaagd was de dienst telefonisch te verwittigen.

3. Op 10 januari 1996 hebben de informaticus-expert (onmiddellijke chef van verzoeker) en een informaticus een evaluatiegesprek met verzoeker en stellen ze voor hem in 1995 de vermelding "C" te geven. Dat voorstel is als volgt gemotiveerd :

" De heer ASEGLIO was buiten de normale vakantiedagen (vermeld op de persoonskaart) vaker dan het gemiddelde van de afdeling afwezig (37 dagen).

Bovendien verwittigt de heer ASEGLIO nooit als er staking is (vermeld op de persoonskaart).

De heer ASEGLIO is nog altijd niet klaar met een programmatiewerk dat voor eind augustus gepland was.

Aangezien de betreurenswaardige situatie van 1995 nauwelijks verbeterd is, verzoeken wij u hem de vermelding "C" toe te kennen".

4. Op 29 januari 1996 geeft de directeur informatica verzoeker voor 1995 de algemene vermelding "C". Op de evaluatiestaat staan drie C's voor de criteria "kwalitatief rendement", "kwantitatief rendement" en "initiatief, beschikbaarheid en zin voor verantwoordelijkheid" en twee B's voor de andere criteria, te weten : "theoretische en praktische kennis van de dienst" en "houding".

5. Op 31 januari 1996 stelt verzoeker beroep in bij de beroepscommissie. Hij betwist de voorgestelde vermelding als volgt :

" Punt 1) Dezelfde opmerking als vorig jaar. Daaraan voeg ik toe : absenteïsme is duidelijk afgenomen.

Punt 2) Er is een rechtvaardiging voor al mijn "nalatigheden" opgegeven.

Punt 3) Fout : het werk was klaar op 20 juli 1995 en werd kort nadien aan de heer HENDRICKX getoond.

Op verzoek van de heer HENDRICKX zijn er achteraf verbeteringen in aangebracht".

6. Op 5 maart 1996 stelt de beroepscommissie unaniem voor verzoeker voor 1995 de vermelding "B" toe te kennen. Dat voorstel is gebaseerd op de volgende gronden :

" Het ziekteverzuim van betrokkene is telkens met een doktersattest gestaafd en door de medische dienst aanvaard; bijgevolg mag dat ziekteverzuim niet als een ongunstig feit worden aangemerkt en niet in aanmerking worden genomen bij de toekenning van de vermelding. Alle leden zijn het erover eens dat het tweede ongunstige feit, dat betrokkene betwist, onvoldoende grond oplevert om voor 1995 de vermelding "C" toe te kennen".

7. Op 6 mei 1996 kent het directiecomité van de verwerende partij verzoeker evenwel de vermelding "C" toe. Deze eindbeslissing is als volgt gemotiveerd :

" Instemming met het advies van de onmiddellijke chef : vermelding C.

Het criterium "kwantitatief rendement" moet tot "B" worden opgetrokken, daar voor het ziekteverzuim van verzoeker steeds een geldige verklaring is gegeven. Voor twee andere criteria is een vermelding "C" echter gerechtvaardigd.

Kwalitatief rendement : de feiten die betrokkene ten laste worden gelegd, rechtvaardigen de toekenning van een vermelding C.

Initiatief, beschikbaarheid en zin voor verantwoordelijkheid : hoewel betrokkene voor zijn talrijke dagen arbeidsverzuim steeds een geldige

verklaring heeft gegeven, kan hij daardoor niet beschikbaar zijn en niet voor de voortgang van zijn werk zorgen".

Dat is de bestreden handeling, waarvan het dispositief op 10 juli 1996 ter kennis is gebracht van verzoeker; op zijn verzoek is hem een afschrift met de motivering toegezonden;

Overwegende dat verzoeker niet alleen de nietigverklaring vordert van de beslissing om hem de vermelding "C" te geven, maar ook van de "impliciete weigering, die voortvloeit uit de eerste bestreden handeling, om hem de vermelding "B" toe te kennen;

Overwegende dat de toekenning van een vermelding tot de discretionaire bevoegdheid van de administratieve overheid behoort; dat de Raad van State in haar plaats zou treden als hij de tweede bestreden handeling zou vernietigen; dat het tweede onderwerp van het beroep niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker in de volgende bewoordingen een eerste middel aanvoert :

" Schending van het administratief statuut van de postambtenaren dat op 13 december 1993 door de raad van bestuur van De Post is goedgekeurd, en inzonderheid van hoofdstuk IV : "De evaluatie".

Schending van de rechten van verdediging.

Schending van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken";

dat hij in een eerste onderdeel betoogt dat zijn onmiddellijke chef, met wie hij vóór de evaluatie een onderhoud had moeten hebben en die volgens het statuut bevoegd was om de evaluatie voor te stellen, tot de Nederlandse taalrol behoort, zodat hij door de directeur informatica moest worden gehoord, die hoger in rang is dan zijn onmiddellijke chef, maar met wie hij geen

onderhoud heeft gehad; dat hij in het tweede onderdeel betoogt dat zijn rechten van verdediging zijn geschonden "doordat hij vóór de evaluatie niet kon worden gehoord door de overheid die zich over zijn evaluatie moest uitspreken"; dat hij in het derde onderdeel aanvoert dat het evaluatiegesprek plaatsgehad heeft met zijn onmiddellijke chef, die in het Frans een samenvatting van het gesprek heeft gemaakt en ze heeft ondertekend, terwijl die chef tot de Nederlandse taalrol behoort en niet tweetalig is; dat hij van mening is dat met de aantekeningen op zijn persoonskaart, genoteerd door hetzelfde personeelslid, dezelfde onregelmatigheid is gemoeid en dat de beslissing van het directiecomité, die op die stukken is gebaseerd, bijgevolg onregelmatig is;

Overwegende dat de drie onderdelen hoofdzakelijk betrekking hebben op het onderhoud dat wordt voorgeschreven in artikel 34, § 1, van het administratief statuut van de postambtenaren; dat deze bepaling als volgt luidt :

" Voorafgaandelijk aan het opmaken van de evaluatie wordt de ambtenaar door zijn onmiddellijke chef of diens afgevaardigde voor een onderhoud opgeroepen. Laatstgenoemden laten zich in voorkomend geval bijstaan door de adjunct onder wiens bevel betrokkene heeft gewerkt.

Het onderhoud handelt over de individuele evaluatiefiche van de ambtenaar en over de hem toe te kennen evaluatievermelding.

De ambtenaar mag tijdens het onderhoud zijn opmerkingen laten kennen.

Het door de onmiddellijke chef en de ambtenaar ondertekend proces-verbaal van het onderhoud wordt bij de evaluatiestaat gevoegd.";

Overwegende dat eerst het derde onderdeel van het middel behoort te worden onderzocht, omdat de wetgeving waarvan de schending wordt aangevoerd van openbare orde is;

Overwegende dat DE POST als autonoom overheidsbedrijf onder de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken valt; dat de werkzaamheden van DE POST zich over het hele land uitstrekken; dat de overheid volgens artikel 39, § 1, en artikel 17, § 1, B, 1°, van de voornoemde gecoördineerde wetten voor zaken die een ambtenaar van de dienst aanbelangen, de taal van die ambtenaar moet gebruiken; dat deze verplichting bedoeld is om het betrokken personeelslid te waarborgen dat alle gegevens van een zaak die hem aanbelangen perfect begrepen worden door degene die ze behandelt; dat in casu de bevindingen op de persoonskaart van verzoeker en de samenvatting van het onderhoud - in het Frans - d.d. 10 januari 1996 zijn opgemaakt in het Frans, de taal van verzoeker; dat ze evenwel zijn opgemaakt door een ambtenaar van de Nederlandse taalrol die, doordat hij niet is geslaagd voor het daartoe voorgeschreven examen, niet doen blijken heeft van de voldoende kennis van het Frans; dat de omstandigheid dat de hiërarchische meerdere die ze heeft opgemaakt, in de praktijk Frans kent, in dat verband niet relevant is; dat de geldigheid van de bestreden handeling aldus aan de basis is aangetast; dat het derde onderdeel van het eerste middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige onderdelen van het middel of het tweede middel te onderzoeken, aangezien die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden; dat aangezien het tweede onderwerp van het beroep niet-ontvankelijk is, er geen grond is om het middel gericht tegen die handeling te onderzoeken,

#### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt beslissing nr. 228 van 6 mei 1996 van het directiecomité van DE POST, waarbij Philip

ASEGLIO voor de periode van 1 januari 1995 tot 31 december 1995 de vermelding "C" heeft gekregen.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

**Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig oktober 1900 negenennegentig door :

|        |              |                  |
|--------|--------------|------------------|
| de Hr. | GEUS,        | kamervoorzitter, |
| Mevr.  | DAURMONT,    | staatsraad,      |
| Mevr.  | GEHLEN,      | staatsraad,      |
| Mevr.  | HONDERMARCQ, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**M.-Cl. HONDERMARCQ.**

**J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.